

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębno, gmina Stęszew

Opracowanie:
inż. Łukasz Kuraszyk

Opiniowanie KUA
Poznań, maj, październik 2020 r.

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie.....	3
1.1	Informacje wstępne	3
1.2	Podstawy formalno-prawne opracowania	3
1.3	Główne cele projektowanego dokumentu	3
1.4	Wykorzystane materiały oraz metodyka pracy	4
1.5	Informacje o zawartości dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	5
1.6	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	9
1.7	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	10
2.	Istniejący stan środowiska.....	10
2.1	Położenie i zagospodarowanie terenu	10
2.2	Rzeźba terenu.....	11
2.3	Podłoże, gleby i surowce mineralne	11
2.4	Wody powierzchniowe i podziemne	11
2.5	Klimat lokalny	13
2.6	Jakość powietrza atmosferycznego, w tym klimatu akustycznego	13
2.7	Krajobraz przyrodniczy i kulturowy	14
2.8	Fauna i flora, różnorodność biologiczna.....	15
2.9	Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	15
3.	Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	16
4.	Istniejące problemy ochrony środowiska, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie	16
5.	Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	17
6.	Przewidywane oddziaływania na środowisko	20
6.1	Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, faunę i florę	20
6.2	Oddziaływanie na ludzi.....	20
6.3	Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi	21
6.4	Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	22
6.5	Oddziaływanie na krajobraz.....	25
6.6	Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny.....	25
6.7	Oddziaływanie na klimat akustyczny.....	26
6.8	Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	27
6.9	Oddziaływanie na dobra materialne, w tym dziedzictwo kulturowe	27
6.10	Oddziaływanie na obszar Natura 2000.....	27
7.	Rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.....	27
8.	Propozycja rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu	28
9.	Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	28
	Załącznik do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębno, gmina Stęszew	32

1. Wprowadzenie

1.1 Informacje wstępne

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębno, gmina Stęszew. Do sporządzenia miejscowego planu przystąpiono na podstawie uchwały Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew oraz uchwały Nr XXIV/180/2020 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 22 lipca 2020 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew.

Obszar opracowania jest zlokalizowany w miejscowości Dębno w rejonie ul. Czereśniowej. Obszar projektu składa się z działki o nr ewid. 369/5, 369/7, 369/6, 369/8, 369/9, 369/15, 369/16, 367/6, 367/5, 367/4, obręb Dębienko, o łącznej powierzchni ok. 2,9 ha.

1.2 Podstawy formalno-prawne opracowania

Prognoza została sporządzona na podstawie art. 51 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 283 ze zm.) zwanej dalej ustawą ooś, oraz art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennych (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293), zwanej dalej upzp.

Zakres prognozy został określony w art. 51 ust. 2 ustawy ooś. Ponadto zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy ooś z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy:

- Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Poznaniu (odpowiedź pismem nr WOO-III.411. 51.2020.ET.1 z dnia 09.03.2020 r.),
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Poznaniu (odpowiedź pismem nr NS-52/3-29/20 z dnia 04.03.2020 r.).

1.3 Główne cele projektowanego dokumentu

Celem opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zmiana przeznaczenia ww. terenu na tereny zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz na fragmentie – na teren zabudowy mieszkaniowej. Konieczność przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu wynika z potrzeb właściciela gruntu i ma na celu stworzenie możliwości dalszego rozwoju prowadzonej działalności gospodarczej. Powyższe zostało określone w uchwale Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew.

Projekt planu miejscowego przewiduje następujące przeznaczenie dla analizowanego terenu:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **MN/U**,
- 2) teren zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczony na rysunku planu symbolem: **U/P**,
- 3) teren drogi wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **KDW**;

Celem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie, analiza i ocena m.in. istniejącego stanu środowiska oraz jego potencjalnych zmian na skutek braku realizacji projektowanego dokumentu, a także

przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego.

1.4 Wykorzystane materiały oraz metodyka pracy

Niniejsza prognoza została wykonana na podstawie informacji zawartych w literaturze oraz opracowaniach i dokumentach prawnych. Dokonano również wizji terenowej obszaru, którego dotyczy miejscowy plan.

Literatura:

- Bednarek R. (Red.), Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w planowaniu przestrzennym, Poznań 2012, http://mmm.rdos.gov.pl/doc/pozn/podrecznik_soos.pdf,
- Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001,
- Matuszkiewicz J.M., Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski, IGiPZ PAN, Wrocław Warszawa Kraków 1993, http://rcin.org.pl/Content/697/Wa51_5230_r1993-nr158_Prace-Geogr.pdf,
- Szponar A., Fizjografia urbanistyczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- Woś A., Regiony klimatyczne Polski w świetle częstości występowania różnych typów pogody, IGiPZ PAN, Warszawa 1993, http://rcin.org.pl/Content/33464/Wa51_44806_r1993-nr20_Zeszyty-IGiPZ.pdf.

Materiały kartograficzne:

- Atlas ssaków polskich, <http://www.iop.krakow.pl/ssaki/Katalog.aspx>,
- Baza Danych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>,
- Centralna Baza Danych Geologicznych, <http://bazagis.pgi.gov.pl/website/cbdg/viewer.html>,
- www.geoportal.gov.pl,
- pozn.wuoz.gov.pl/system/files/zalaczniki/wlk-rej.pdf.

Akty prawne:

- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt z dnia 23 czerwca 1979 r. (Dz.U. 2003, poz. 17),
- Konwencja o Różnorodności Biologicznej z dnia 5 czerwca 1992 roku (Dz.U. 2002, poz. 1532),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 55),
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 310),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 282 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 1219 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 293),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska i ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 283 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- Uchwała Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew,

- Uchwała Nr XXIV/180/2020 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 22 lipca 2020 roku w sprawie zmiany uchwały Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębno, gmina Stęszew.

Dokumenty:

- Mikołajków J., Sadurski A. (red.), Informator PSH. Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017,
- Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w ramach monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego wód podziemnych w roku 2018 /wg badań PIG/", WIOŚ 2018,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. 2016 poz. 1967),
- Program ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2016-2020, Poznań 2016,
- Programem Ochrony Środowiska dla gminy Stęszew na lata 2017-2020, Stęszew 2016,
- Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2017, WIOŚ Poznań, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Poznań 2018,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2018, WIOŚ Poznań 2019,
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew.

Inne:

- Hydroportal | ISOK - Informatyczny System Osłony Kraju https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/,
- CBDG GeoLOG <https://geolog.pgi.gov.pl/>,
- Geoportal Krajowy <https://www.geoportal.gov.pl/>,
- Stęszew - System Informacji Przestrzennej <https://steszew.e-mapa.net/>,
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, <http://poznan.wios.gov.pl/>,
- Geoserwis GDOŚ <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>,
- Google Maps <https://www.google.pl/maps>,
- Centralny Rejestr Form Ochrony Przyrody GDOŚ, <http://crfop.gdos.gov.pl/>
- Otwarte dane publiczne <https://dane.gov.pl/>.

1.5 Informacje o zawartości dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Zakres informacji zawartych prognozie oddziaływania na środowisko wynika z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2020 r. poz. 283 ze zm.). Opracowanie zawiera takie informacje jak:

- zawartość, główne cele projektowanego dokumentu i jego powiązania z innymi dokumentami,
- metody, z których korzystano przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje, które dotyczą przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko,
- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektu planu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia

16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu planu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektowanego dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i na środowisko,
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
- rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych,
- oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Jednym z elementów prognozy jest streszczenie informacji zawartych w opracowaniu, sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Zakres projektowanego dokumentu, czyli miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, został sprecyzowany w art. 15 upzp. Wynika on również z uchwały Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew oraz uchwały Nr XXIV/180/2020 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 22 lipca 2020 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa przeznaczenie obszaru jako:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **MN/U**,
- 2) teren zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczony na rysunku planu symbolem: **U/P**,
- 3) teren drogi wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **KDW**;

Ponadto projekt określa:

- a) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zgodnie z którymi m.in.:
 - lokalizacja zabudowy zgodnie z wyznaczonymi nieprzekraczalnymi liniami zabudowy;
 - obowiązek zachowania nieprzekraczalnej linii zabudowy nie dotyczy:
 - obiektów małej architektury,
 - gzymsów, okapów dachów oraz schodów zewnętrznych,
 - urządzeń oraz obiektów infrastruktury technicznej, np. stacji transformatorowych;
 - dopuszcza się sytuowanie budynków w granicy działki lub w odległości 1,5 m od granicy;
 - dopuszcza się realizację ogrodzeń o wysokości maksymalnej 5 m;
 - dla istniejących budynków dopuszczenie robót budowlanych z możliwością zachowania istniejącej geometrii dachu, przy czym dla budynków istniejących lub ich części, zlokalizowanych przed wyznaczoną linią zabudowy dopuszcza się roboty budowlane, bez możliwości rozbudowy w obszarze przed wyznaczonymi liniami zabudowy.

- b) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym m.in.:
 - zagospodarowanie odpadów należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - nakaz zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym na terenie oznaczonym symbolem MN/U – jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
 - zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
 - nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, które zapewnią dotrzymanie standardów jakości środowiska;
 - zakaz realizacji zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
 - zakaz lokalizowania punktów zbierania odpadów.
- c) zasady kształtowania krajobrazu, w tym m.in.:
 - dla elewacji budynków ustala się zakaz wykańczania elewacji budynków odpadami ceramicznymi i szklanymi;
 - dla dachów o kącie pochylenia głównych połaci większym niż 12° ustala się nakaz stosowania kolorystyki pokryć dachowych w odcieniach: brązowego, czerwonego, szarości lub czarnego;
 - dla budynków znajdujących się w obrębie jednej działki ustala się nakaz stosowania elewacji w jednakowej kolorystyce.
- d) w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej, wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego ujętego w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 54-25/142 w granicach, którego określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem pozwolenia na budowę,
- e) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, które ustalają m.in.:
 - lokalizację m.in. budynku mieszkalnego jednorodzinnego w zabudowie wolnostojącej, usługowego, gospodarczo-garażowego i wiaty, miejsc postojowych, obiektów małej architektury, urządzeń, sieci i obiektów infrastruktury technicznej,
 - wysokość i rodzaj dachów,
 - intensywność zabudowy,
 - powierzchnię zabudowy,
 - minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego,
 - wymagania dotyczące miejsc postojowych,
 - parametry nowo wydzielanych działek budowlanych,
- f) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, które ustalają m.in.:
 - lokalizację m.in. budynków, budowli usługowych, przemysłowych, w tym produkcyjnych, magazynowych, składowych,
 - wysokość i rodzaj dachów,
 - intensywność zabudowy,
 - powierzchnię zabudowy,
 - minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego,
 - wymagania dotyczące miejsc postojowych,

- parametry nowo wydzielanych działek budowlanych,
- g) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, ustala się zgodnie z przepisami:
 - ochronę wód podziemnych należących do Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 (GZWP nr 144) Wielkopolska Dolina Kopalna;
 - ochronę otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego.
- h) szczegółowe zasady i warunki scalenia i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, które ustalają m.in.:
 - odstąpienie od wyznaczenia terenu, dla którego przewiduje się obowiązek przeprowadzenia scaleń i podziałów;
 - szczegółowe zasady i warunki dla scalania i podziału nieruchomości przeprowadzonych na podstawie przepisów odrębnych,
- i) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, które ustalają m.in.:
 - nakaz realizowania wszelkich projektowanych obiektów stałych i tymczasowych o wysokości równej i większej niż 50 m n.p.t. zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - przy lokalizacji przemysłu o zwiększonej ilości zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych należy uwzględnić wymagania przepisów odrębnych;
 - przy zagospodarowywaniu obszaru uwzględniać wymagania dotyczące dróg pożarowych oraz warunki dla przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru;
 - ustala się zachowanie systemu melioracyjnego, a w przypadku konieczności jego naruszenia obowiązek zapewnienia rozwiązań zastępczych.
- j) w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji m.in.: ustala sposób obsługi komunikacyjnej, przy zachowaniu przepisów odrębnych,
- k) ustalenia dotyczące zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną.

Nie podejmuje się ustaleń w zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznej oraz terenów wymagających ustalenia sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania.

Projekt miejscowego planu jest zgodny z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew.

Projekt planu powiązany jest z następującymi dokumentami:

- a) Programem ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2016-2020 – poprzez realizację celów ochrony środowiska w powiecie poznańskim, którymi są m.in.:
 - ochrona jakości powietrza (poprzez m.in. dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii),
 - ochrona wód i ziemi (poprzez zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej),
 - prawidłowa gospodarka odpadami (poprzez nakaz zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi),
- b) Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2017-2020 – poprzez realizację celów ochrony środowiska w gminie Stęszew, którymi są m.in.:
 - osiągnięcie wymagań standardów jakości powietrza poprzez m. in. dopuszczenie wykorzystania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii oraz zaopatrzenie w ciepło ze spalania paliwa płynnego, gazowego, ciekłego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń,

- zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego poprzez ograniczenie zużycia energii i zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii na terenie gminy Stęszew (poprzez m.in. dopuszczenie wykorzystania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii).
- c) podstawowym opracowaniem ekofizjograficznym na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który podobnie jak niniejsza prognoza, stanowi materiał planistyczny, sporządzany na potrzeby projektu planu miejscowego.

1.6 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Obowiązek przedstawienia w prognozie oddziaływania na środowisko propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania został określony w art. 51 ust. 2 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 283 ze zm.). Zgodnie z art. 55 ust. 5 przytoczonej wyżej ustawy, organ opracowujący projekt planu, czyli Burmistrz Gminy Stęszew, zobowiązany jest prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego projektu planu.

Zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. 2020 r. poz. 995 ze zm.): „Państwowy monitoring środowiska jest podstawowym źródłem danych i informacji o stanie środowiska w Polsce.” Państwowy Monitoring Środowiska (PMS) stanowi system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o stanie środowiska. Obejmuje on zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa.

W państwowym monitoringu środowiska są gromadzone dane i informacje o stanie elementów przyrodniczych w zakresie:

- powietrza oraz wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy,
- wód podziemnych i wód powierzchniowych wraz z osadami dennymi, wód przejściowych, a także wód morza terytorialnego, wód wyłącznej strefy ekonomicznej RP i wód przybrzeżnych, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze tych wód,
- gleby i ziemi,
- klimatu akustycznego,
- promieniowania jonizującego i pól elektromagnetycznych,
- elementów różnorodności biologicznej, w tym lasów, siedlisk przyrodniczych i gatunków.

Organem prowadzącym Państwowy Monitoring Środowiska jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

Monitoring skutków realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie opierać się na monitoringu realizowanym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Szczególną uwagę, w zakresie badań oddziaływania na środowisko w wyniku ustaleń projektu planu, należy zwrócić na stan jakości powietrza, jakości wód, jakości gleby, poziom hałasu i promieniowania elektromagnetycznego. W celu realizacji zadań wynikających z Państwowego Monitoringu Środowiska zaleca się m.in. wykonywanie badań wskaźników charakteryzujących poszczególnych komponentów środowiska, prowadzenie obserwacji elementów przyrodniczych, gromadzenie i analizę wyników badań i obserwacji, pozyskiwanie informacji o presjach na elementy środowiska, ocenę stanu i trendów zmian jakości poszczególnych elementów środowiska, wskazanie obszarów z przekroczeniami standardów jakości środowiska, wykonywanie analiz przyczynowo-skutkowych oraz opracowywanie zestawień i raportów, a także ich udostępnianie.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko, wynikającego z realizacji planów, możliwe jest wykorzystanie stosownie do potrzeb istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania.

Wyniki PMŚ, na podstawie których zostanie wykonana analiza i ocena stanu elementów środowiska, będą odnosić się do terenu projektu planu. Monitoring może być wykonany również w oparciu o indywidualne zamówienia, w ramach realizacji warunków decyzji. Kolejną formą monitoringu będzie kontrola oraz ocena czy teren opracowania jest wyposażony w infrastrukturę techniczną zgodnie z zapisami projektu planu.

Ponadto, monitoring będzie związany z wydawaniem pozwoleń na budowę. Analizie i ocenie poddana będzie zgodność planowanych rozwiązań z miejscowym planem. Przeprowadzona zostanie również inwentaryzacja powykonawcza.

Częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień projektu planu będzie dostosowana do częstotliwości prowadzenia monitoringu w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Proponuje się dokonywania ww. monitoringu co dwa lata. Kontrola związana z wydawaniem pozwoleń na budowę będzie przeprowadzana w zależności od składanych wniosków o pozwolenie na budowę.

Co ważne, szczegółowe określenie częstotliwości monitoringu jest trudne do określenia z uwagi na fakt, że uchwalenie planu nie oznacza natychmiastowej realizacji jego ustaleń, ponieważ nierzadko jest to długi proces, uzależniony od możliwości inwestycyjnych czy struktury własności gruntów. Częstotliwość powinna być uzależniona od aktualnych potrzeb i stopnia realizacji inwestycji przewidzianych w miejscowym planie.

1.7 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na znaczne oddalenie obszaru analizowanego od granic państwa, ustalenia dla terenu objętego projektem planu nie będą powodować transgranicznych oddziaływań na środowisko.

2. Istniejący stan środowiska

2.1 Położenie i zagospodarowanie terenu

Obszar objęty opracowaniem znajduje się we wsi Dębno w rejonie ulicy Czereśniowej, w gminie Stęszew powiecie poznańskim, w województwie wielkopolskim. Teren objęty projektem planu jest w znacznej części zagospodarowany zabudową przemysłową wraz z towarzyszącymi budynkami uzupełniającymi. Na działce o nr. ewid. 369/16 znajduje się budynek mieszkalny jednorodzinny. Pozostała część jest niezabudowana. W sąsiedztwie znajduje się zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza oraz tereny użytkowane rolniczo.

Ryc. 1 Granica omawianego obszaru na tle ortofotomapy

źródło: www.google.com/maps

2.2 Rzeźba terenu

Gmina Stęszew znalazła się w zasięgu ostatniego z plejstocenских zlodowaceń, zlodowacenia północnopolskiego, dlatego jej krajobraz jest krajobrazem młodoglacjalnym z wyraźnie widocznymi formami rzeźby polodowcowej. Dominującą na obszarze gminy Stęszew formą ukształtowania terenu jest płaska a miejscami falista wysoczyzna morenowa zbudowana z glin i pisaków moreny dennej, którą rozcinają liczne rynny polodowcowe wyrzeźbione przez wody płynące pod lądolodem. Utworzone w rynnach jeziora rynnowe są długie, wąskie, głębokie i o stromych brzegach. Często tworzą ciągi, które wyznaczają przebieg dawnych rynien. Najwyraźniej równinę moreny dennej przecina rynna glacialna wypełniona jeziorami, obniżająca się od Tomic od rzędnej 75,0 m n.p.m. przez Stęszew do 70,0 m n.p.m w Łodzi i 65,0 m n.p.m w obrębie J. Dymaczewskiego.¹

Według podziału Polski na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego badany obszar zlokalizowany jest w granicach prowincji Niziny Środkowoeuropejskiej, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie. Pojezierze Wielkopolskie charakteryzuje się występowaniem procesu stepowienia i dużą ilością jezior.

2.3 Podłoże, gleby i surowce mineralne

Gmina Stęszew pod względem geologicznym znajduje się w obrębie monokliny przedsudeckiej zbudowanej z wapieni, iłowców, mułowców i margli z pokładami gazu ziemnego wieku permu i mezozoicznego. Utwory trzeciorzędu zalegają na mezozoicznych marglach i są reprezentowane przez oligoceńskie piaski i iły, mioceneńską fację burowęglową (piaski i iły z warstwami węgla brunatnego) i pliocenńskie iły poznańskie. Iły te o miąższości 10–20 m budują strop trzeciorzędu, którego rzędne wahają się w granicach 2 m n.p.m (Srocko Małe) do 10–20 m n.p.m. w podłożu wielkopolskiej doliny kopalnej, 24 m n.p.m w podłożu Skrzynek poza doliną kopalną i do 34 m n.p.m w podłożu pradoliny (Piotrowo).²

Zgodnie z mapą zasadniczą, obszar analizy stanowi:

- grunty orne klasy IVa, V (RIVa, RV),
- grunty rolne zabudowane (Br-IVa)
- tereny mieszkaniowe (B-IVa, B-IVb),
- tereny przemysłowe (Ba).

Na obszarze objętym projektem planu nie znajdują się złoża surowców mineralnych, obszary górnicze ani tereny górnicze.

Zgodnie z pismem Starosty Poznańskiego jako organu ochrony środowiska w zakresie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, przedmiotowy teren nie został ujęty w „Aktualizacji rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi na terenie powiatu poznańskiego”, jako teren potencjalnie zagrożony ruchami masowymi lub osuwiskami.

2.4 Wody powierzchniowe i podziemne

Zgodnie z podziałem hydrogeologicznym Polski, omawiany obszar znajduje się na terenie dorzecza rzeki Odry, w regionie wodnym Warty.

Zgodnie z pismem Starosty Poznańskiego jako organu administracji geologicznej w zakresie udokumentowanych zasobów złóż kopali i wód podziemnych na terenie opracowania brak jest ujęć wód podziemnych, w związku z tym teren opracowania znajduje się poza strefami ochronnymi ujęcia wód

¹ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew

² Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew

podziemnych.

Teren opracowania znajduje się pomiędzy hydroizobatami o przebiegu o wartości 1 i 2, co oznacza, że głębokość od powierzchni terenu do zwierciadła wody wynosić może od 1 m do 2 m (mapa hydrograficzna).

Obszar opracowania znajduje się na terenie Jednolitych Części Wód Powierzchniowych o nazwie Samica Stęszewska (PLRW6000161856969). Samica Stęszewska charakteryzuje się typem potoku nizinnego lessowego lub gliniastego. Jej stan został zidentyfikowany jako zły, a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożone. Wyznaczono derogacje czasowe, czyli odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych w stosunku do danej części wód: przedłużenie terminu osiągnięcia celów z uwagi na brak możliwości technicznych. Termin osiągnięcia dobrego stanu wyznaczono na 2021 rok. W celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu chemicznego. W tym celu zaplanowano m. in. działania opierające się na weryfikacji Programu ochrony środowiska dla gminy w zakresie ograniczania emisji do atmosfery wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych.

Dla JCWP o nazwie Samica Stęszewska określono takie cele środowiskowe jak:

- osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego,
- osiągnięcie dobrego stanu chemicznego (Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Dz.U. 2016 poz. 1967).

Z „Oceny stanu jednolitych części wód za rok 2016” i „Klasyfikacji wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2016” wynika, że dla JCWP Samica Stęszewska w punkcie pomiarowo kontrolnym o nazwie Samica Stęszewska – Witobel określono klasę elementów biologicznych jako III, klasa elementów fizykochemicznych – stan poniżej dobrego, klasa elementów hydromorfologicznych – stan poniżej bardzo dobrego, klasa elementów chemicznych – stan dobry. Natomiast w punkcie pomiarowo kontrolnym o nazwie Samica Stęszewska – Krosinko określono klasę elementów fizykochemicznych jako II oraz klasę elementów chemicznych – stan dobry. Dla punktu tego w badaniach za rok 2017 określono klasę elementów chemicznych jako stan poniżej dobrego.

W „Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2017-2018”, która została opublikowana na stronie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w 2018 roku stan ww. JCWP został określony jako: stan chemiczny poniżej dobrego, zły stan wód.

Obszar opracowania należy do Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 60 (JCWPd nr 60), których stan ilościowy i chemiczny jest dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. Celami środowiskowymi wyznaczonymi dla JCWPd nr 60 są:

- utrzymanie dobrego stanu chemicznego,
- utrzymanie dobrego stanu ilościowego (Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Dz.U. 2016 poz. 1967).

Zgodnie z „Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w roku 2018 /wg badań PIG/” w punktach monitoringowych zlokalizowanych najbliżej omawianego terenu w powiecie poznańskim należących do zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 60, o kodzie PLGW60006, wykazały III końcową klasę jakości.

Ocena stanu wód podziemnych prowadzona jest na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 85). Zgodnie z rozporządzeniem: klasa III – wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka.

Obszar jest usytuowany w rejonie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna, znajdującego się na głębokościach od 15 do 90 m p.p.t. Jest to zbiornik czwartorzędowy porowy o

całkowitej powierzchni 4122,4 km². Szacunkowe zasoby dyspozycyjne całego zbiornika wynoszą 480 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć wynosi ok. 60 m. Zbiornik jest bardzo mało podatny na antropopresję.

2.5 Klimat lokalny

Wg podziału na regiony klimatyczne Polski wg A. Wosia, obszar poddany analizie zlokalizowany jest w regionie XV – Środkowopolskim. Teren ten charakteryzuje się bardzo dużą liczbą dni w roku z pogodą bardzo ciepłą, pochmurną, ale bez opadu.

Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej na swoim serwisie internetowym udostępnia dane na temat klimatu dla wielolecia 1981-2010. Teren objęty projektem planu znajduje się w strefie występowania jednych z najwyższych wartości średniej temperatury powietrza – od 8°C do 9°C. Dla wielolecia występowała tam najwyższa temperatura maksymalna powietrza, czyli powyżej 28°C. Z kolei temperatura minimalna wynosiła -8°C do -7°C, co w porównaniu do reszty kraju jest wartością nieco powyżej średniej. Usłonecznienie na przedmiotowym obszarze wynosiło powyżej 1700 godzin w roku, co jest jedną z najwyższych wartości w Polsce. Średnia suma opadu była jedną z najniższych w Polsce i wynosiła 500-550 mm.

2.6 Jakość powietrza atmosferycznego, w tym klimatu akustycznego

Stopień zanieczyszczenia powietrza

„Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2018. Raport wojewódzki za rok 2018” ukazująca ocenę jakości powietrza dla strefy wielkopolskiej, wykazała, że:

- a) pod kątem ochrony zdrowia ludzi:
 - nie wystąpiły przekroczenia dla dopuszczalnego poziomu stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, ołowiu, tlenku węgla i poziomu docelowego arsenu, kadmu, niklu oraz ozonu,
 - wystąpiły przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} i PM₁₀ oraz przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu [B(a)P].
- b) pod kątem ochrony roślin:
 - nie wystąpiły przekroczenia dla dopuszczalnego poziomu dwutlenku azotu, dwutlenku siarki oraz ozonu.

„Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2019” dla strefy wielkopolskiej wykazała, że:

- a) pod kątem ochrony zdrowia ludzi:
 - stwierdzono przekroczenie norm (klasa C) z zakresie pyłu PM₁₀ i benzo(a)pirenu,
 - w klasyfikacji dodatkowej: pył PM_{2,5} otrzymał klasę C1, w odniesieniu do celu długoterminowego ozon zaliczono do klasy D2.
- b) pod kątem ochrony roślin: nie wykazała przekroczeń w zakresie dwutlenku siarki i tlenków azotu, natomiast z powodu przekroczenia poziomu celu długoterminowego w przypadku ozonu zaliczono do klasy D2.

Ocena roczna dla 2019 w odniesieniu do roku poprzedniego wykazała poprawę jakości powietrza w zakresie ozonu i pyłu PM_{2,5} - w roku bieżącym nie przypisano klasy C.

Zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas w klasyfikacji dodatkowej oznacza:

- do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. ≤20 µg/m³,
- do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. >20 µg/m³,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza.

Klimat akustyczny

Na stopień zanieczyszczenia obszaru hałasem wpływa komunikacja drogowa. Obszar planu sąsiaduje z drogą gminną oraz drogami wewnętrznymi. Są to drogi lokalne, dojazdowe, w związku z czym nie powinny wpływać w sposób znaczący na obszar analizowany.

Teren projektu planu w znacznej części zagospodarowany jest zabudową przemysłową. Obszary przemysłowe mogą wpływać na generowanie uciążliwości akustycznych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz ruchem komunikacyjnym pojazdów obsługujących obiekty.

2.7 Krajobraz przyrodniczy i kulturowy

Teren objęty projektem jest w znacznej części zagospodarowany zabudową przemysłową wraz z towarzyszącymi budynkami uzupełniającymi. Na działce o nr. ewid. 369/16 znajduje się budynek mieszkalny jednorodzinny. Pozostała część jest niezabudowana. Omawiany obszar przylega bezpośrednio do drogi gminnej – ul. Czereśniowa. W sąsiedztwie znajduje się zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza oraz tereny użytkowane rolniczo.

Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne ujęte w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 54-25/142 (art. 22 ust.2 Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. Stanowisko to stanowi terenowe pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania (art. 6 ust. 1 pkt 3a Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2020 r. poz. 282 ze zm.).

Ryc. 2 Dokumentacja fotograficzna z wizji terenowej

Widok na obszar projektu z drogi gminnej – ul. Czereśniowa

Widok na budynek mieszkalny jednorodzinny zlokalizowany na działce o nr ewid. 369/16

Sąsiedztwo omawianego obszaru – tereny rolnicze

Źródło: własne

2.8 Fauna i flora, różnorodność biologiczna

Przedmiotowy teren na obszarach przekształcanych na potrzeby terenów przemysłowych ubogi jest w roślinność. Zieleń urządzonej zajmuje nieznaczny odsetek, zaobserwowano również roślinność segetalną oraz ruderalną.

Fauna miejscowa reprezentowana jest głównie przez pospolite gatunki przystosowane do występowania w silnie przekształconym antropogenicznie środowisku, z których najliczniej występują stosunkowo jednorodne agrocenozy.

Różnorodność biologiczna na obszarze opracowania jest mało zróżnicowana. Wpływ na to ma występowanie terenów przemysłowych.

W związku z specyfikacją ww. aspektów istnieje małe prawdopodobieństwo bytowania gatunków objętych ochroną na obszarze opracowania planu.

2.9 Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Przedmiotowy teren objęty jest uchwałą nr XI/81/2011 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 31 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Dębno i Dębienko, gmina Stęszew (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego Nr 298 z 2011 r., poz. 4804).

Według obowiązującego planu obszar ten przeznaczony jest częściowo pod zabudowę usługową, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, częściowo pod zabudowę mieszkaniowo-usługową, a częściowo pod teren rolniczy.

Według uzasadnienia do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu, celem opracowania jest zmiana przeznaczenia ww. terenu na tereny zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz na fragmente – na teren zabudowy mieszkaniowej. Konieczność przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu wynika z potrzeb właściciela gruntu i ma na celu stworzenie możliwości dalszego rozwoju prowadzonej działalności gospodarczej. Z powyższego zatem wynika, że brak przeprowadzenia procedury opracowania przedmiotowego dokumentu, uniemożliwiłoby optymalne wykorzystanie terenu. Zmiana planu poprawi dopasowanie do potrzeb i zamierzeń inwestycyjnych. Umożliwia także aktualizację ustaleń obowiązującego planu w zakresie rozwiązań i polityk dotyczących ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę powyższe, w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, analizowany teren, będzie mógł zostać zagospodarowany, zabudowany na podstawie parametrów i przeznaczeń z obowiązującego aktu prawa miejscowego.

3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Nie przewiduje się, by teren projektu planu był objęty przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, zatem odstąpiono od określenia istniejącego stanu środowiska dla obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie

Na terenie objętym projektem planu zidentyfikowano następujące istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń przedmiotowego dokumentu.

Jednolite Części Wód Powierzchniowych nr 396 charakteryzują się złym stanem. Teren opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144. W związku z tym konieczne jest prowadzenie odpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej na obszarze analizy, zgodnej z przepisami odrębnymi.

Teren projektu planu w znacznej części zagospodarowany jest zabudową przemysłową. Obszary przemysłowe mogą wpływać na generowanie uciążliwości akustycznych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz ruchem komunikacyjnym pojazdów obsługujących obiekty.

Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz.U. 2020 r. poz. 55).

Obszar jest położony w granicach otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego. Zgodnie z ww. ustawą otulina stanowi strefę ochronną graniczącą z formą ochrony przyrody i wyznaczoną indywidualnie dla formy ochrony przyrody w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka. Nie jest to obszar będący formą ochrony przyrody jak park narodowy.

W odległości ok. 230 m od analizowanego terenu znajdują się obszary Natura 2000: specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 i obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz Wielkopolski Park Narodowy.

Wielkopolski Park Narodowy obejmuje powierzchnię 75,93 km². Jego otulina jest nieco mniejsza – jego powierzchnia wynosi 74,18 km². Na jego terenie znajduje się 18 obszarów ochrony ścisłej, m.in. Czapliniec, Jezioro Skrzynka czy Bagno Dębienko. Mają one za zadanie ochronę różnych form krajobrazu

polodowcowego oraz najbardziej naturalnych zbiorowisk roślinnych i powiązanych z nimi zwierząt.

Obszar Natura 2000 „Ostoja Wielkopolska” obejmuje obszar 84,27 km². Charakteryzuje się występowaniem falistych i pagórkowatych terenów na lewym brzegu Warty oraz krajobrazem polodowcowym: fragment ozu, wydmy, rynny, głazy narzutowe, 12 jezior polodowcowych (jedno dystroficzne, pozostałe eutroficzne). Większość obszaru stanowią lasy, choć zlokalizowane są też łąki trzęślicowe i pełnikowe. Ostoję Wielkopolską cechuje duża różnorodność biologiczna. Występuje tu 17 rodzajów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków roślin i zwierząt z Załącznika II tej Dyrektywy. Rośnie tam ponad 50 gatunków roślin prawnie chronionych i ok. 180 gatunków znajdujących się na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych, oraz 1100 gatunków roślin naczyniowych, 200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych.

Obszar Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” obejmuje obszar 217,63 km². Również charakteryzuje się występowaniem krajobrazu polodowcowego i rzeźbą terenu bardzo zróżnicowaną, oraz 12 jeziorami. Większość obszaru stanowią drzewostany sosnowe z dodatkiem świerku, grabu, lipy, dębu i brzozy. Zlokalizowane są liczne starorzecza, łąki i bagna, lasy łęgowe. Na tym terenie rośnie ponad 1000 dębów o obwodach 2-9,5 m.

Z uwagi na obszary chronione, należy podejmować takie działania, które nie będą negatywnie na nie wpływać. Nie przewiduje się, aby ustalenia projektu planu miały mieć wpływ na ww. tereny chronione.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Projekt planu jest zgodny z zasadami i celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Szczebel międzynarodowy

Do ważnych dokumentów traktujących o ochronie środowiska o randze międzynarodowej, istotnymi z punktu widzenia projektu planu, są konwencje międzynarodowe:

Konwencja o Różnorodności Biologicznej sporządzona w Rio de Janeiro w dnia 5 czerwca 1992 roku (Dz.U. 2002, poz. 1532) w czasie tzw. Szczytu Ziemi. Art. 1 Konwencji wymienia cele dokumentu, do których należą m.in. ochrona różnorodności biologicznej oraz zrównoważone użytkowanie jej elementów. W art. 6 Konwencji wskazano, że strona ratyfikująca: „opracowuje krajowe strategie, plany lub programy dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej bądź dostosowuje w tym celu istniejące strategie, plany lub programy, które odzwierciedlają, inter alia, działania przewidziane w niniejszej konwencji, właściwe dla danej Umawiającej się Strony”. Art. 14. wskazuje, że każda ze stron ratyfikujących konwencję: „wprowadza odpowiednie procedury wymagające wykonania oceny oddziaływania na środowisko proponowanych projektów, które mogą mieć istotne negatywne skutki dla różnorodności biologicznej, w celu uniknięcia lub zmniejszenia takich skutków, oraz tam, gdzie to jest właściwe, pozwala na udział społeczności w tych procedurach”. Ponadto w 2010 r. zostały przyjęte tzw. cele z Aichi, wśród których wymienia się m.in. zahamowanie utraty siedlisk naturalnych i ograniczenie zanieczyszczeń. Zapisy projektu planu uwzględniają wymagania ochrony środowiska. Do zrównoważonego użytkowania elementów środowiska i ograniczania zanieczyszczeń przyczyniają się zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, a także ustalony sposób zaopatrzenia w ciepło i energię elektryczną.

Innym dokumentem międzynarodowym jest konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r. (Dz.U. 2003, poz. 17), tzw. konwencja bońska. Jej celem jest ochrona i skuteczne gospodarowanie gatunkami wędrownymi dzikich zwierząt. W art. III ust. 4

wskazano, że państwo powinno podjąć starania w celu:

„a) ochrony i, o ile jest to możliwe i właściwe, odtworzenia tych siedlisk gatunku, które są ważne dla zapobieżenia groźbie jego zagłady;

b) zapobiegania, usuwania, kompensowania lub minimalizowania, w zależności od potrzeb, niekorzystnego oddziaływania lub przeszkód poważnie utrudniających bądź uniemożliwiających wędrówkę gatunków; oraz

c) zapobiegania, zmniejszania lub kontrolowania, w możliwym i właściwym zakresie, czynników stanowiących zagrożenie lub mogących zwiększyć zagrożenie gatunków, włącznie ze ścisłym kontrolowaniem wprowadzania gatunków egzotycznych lub kontrolowaniem bądź eliminowaniem takich gatunków już wprowadzonych”.

Projekt planu, na potrzeby którego sporządza się niniejszą prognozę, w głównej mierze stanowi obszar zagospodarowany zabudową przemysłową, wobec czego istnieje małe prawdopodobieństwo bytowania gatunków objętych ochroną na obszarze opracowania planu, zatem nie przewiduje się, aby projekt zagrażał siedliskom. Co więcej, nie przewiduje realizacji przedsięwzięć, które mogłyby mieć niekorzystne oddziaływanie na migracje gatunków, np. linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia.

Szczebel wspólnotowy

Zgodnie z art. 11. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej „Przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Unii, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, muszą być brane pod uwagę wymogi ochrony środowiska”. W art. 191 tegoż traktatu, określone zostały następujące cele polityki Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska naturalnego:

- zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska,
- ochrony zdrowia ludzkiego,
- ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych,
- promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska, w szczególności zwalczania zmian klimatu.

Zapisy zawarte w projekcie planu uwzględniają powyższe cele. W projekcie planu zawarto m.in. następujący zapis:

- energia elektryczna:
 - z sieci energetycznej,
 - dopuszczenie wykorzystania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie większej niż 100 kW, za wyjątkiem źródeł energii wiatru;
- ciepło: zaopatrzenie zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym:
 - ze spalania paliwa płynnego, gazowego, ciekłego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń,
 - z instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy nie większej niż 100 kW za wyjątkiem źródeł energii wiatru;

Przyczyni się on do poprawy jakości środowiska, a przez to ochrony zdrowia ludzkiego. Pozwoli również na racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych. Na ochronę i poprawę jakości środowiska wpływ mają zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej.

Inne istotne dokumenty związane z ochroną środowiska to m.in. Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1979 r. (Dz.U. 1996, poz. 263), tzw. konwencja berneńska. Jej celem jest „ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw, oraz wspieranie współdziałania w tym zakresie”. Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie

międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, sporządzona w Ramsarze dnia 2 lutego 1971 r. (Dz.U. 1978, poz. 24), tzw. konwencja ramsarska, wyznacza cel ochrony i zachowania obszarów wodno-błotnych. Celem Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U. 2006, poz. 98), jest „promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu”. Ponadto dokumentami utworzonymi na szczeblu Unii Europejskiej są:

- dyrektywa Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, tzw. dyrektywa ptasia,
- dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, tzw. dyrektywa siedliskowa.

Ustalenia, które zawarte zostały w wyżej wymienionych dokumentach, mają zastosowanie przy sporządzaniu dokumentów strategicznych na niższych szczeblach, tj. krajowych, regionalnych i lokalnych. Wymienione powyżej cele ochrony środowiska uwzględniono podczas sporządzania projektu planu.

Innymi dokumentami o randze wspólnotowej, które formułują cele ochrony środowiska są Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), która nakłada na kraje UE wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych (cel ten realizowany jest w projekcie planu poprzez nakaz odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacyjnej sanitarnej, tymczasowo dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych) oraz Dyrektywa Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), która nakłada na kraje UE obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach (cel ten realizowany jest w projekcie planu poprzez ustalenie dla wytwarzania ciepła: ze spalania paliwa płynnego, gazowego, ciekłego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń, z instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy nie większej niż 100 kW za wyjątkiem źródeł energii wiatru).

Szczebel krajowy

Art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mówi, że „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”. Zgodnie z tym podczas opracowywania dokumentów strategicznych należy brać pod uwagę wymagania dotyczące ochrony środowiska i kryteria zrównoważonego rozwoju. Tak też uczyniono, przygotowując projekt planu.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanowiono w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, który stanowi podstawowy dokument planistyczny w zakresie gospodarowania wodami. Celem środowiskowym wyznaczonym dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny, a w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan tych elementów, czyli II klasa. Jeśli JCWP osiągają bardzo dobry stan ekologiczny, celem środowiskowym jest utrzymanie oceny na poziomie I klasy. Celami środowiskowymi ustalonymi dla jednolitych części wód podziemnych (JCWPd), zgodnie z ustawą Prawo wodne, są:

- a) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- b) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- c) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Zatem, celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny wód podziemnych.

W rozdziale 2.4 zostały określone cele środowiskowe dla JCW znajdujących się na obszarze opracowania. Cele te zostały uwzględnione w projekcie planu poprzez zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej. Ścieki bytowe, komunalne i przemysłowe odprowadza się do sieci kanalizacji sanitarnej, tymczasowo do czasu realizacji sieci dopuszcza się odprowadzenie do zbiorników bezodpływowych. Zaopatrzenie w wodę przeznaczona do spożycia przez ludzi, do celów technologicznych ustala się z sieci

wodociągowej, dla celów przeciwpożarowych z sieci wodociągowej, z własnych zbiorników lub w inny sposób zgodny z przepisami odrębnymi tj. ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. Dz.U. 2020 r. poz. 961 ze zm.). W celu ograniczenia powierzchni utwardzonych, w projekcie planu ustala się minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Kolejnym dokumentem ustanowionym na szczeblu krajowym jest „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”. Głównym celem tego dokumentu jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Celem ochrony środowiska zawartym w tym dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska. Realizacja tego celu w projekcie planu następuje poprzez opisane powyżej zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej oraz możliwość wykorzystania instalacji odnawialnych źródeł energii. Również planowanie przestrzenne, a więc uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwiększa udział powierzchni objętej miejscowymi planami w ogólnej powierzchni kraju, co przyczynia się do realizacji omawianego celu ochrony środowiska.

6. Przewidywane oddziaływania na środowisko

6.1 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Zgodnie z konwencją o różnorodności biologicznej sporządzonej w Rio de Janeiro w dniu 5 czerwca 1992 r., różnorodność biologiczna to „różnicowanie wszystkich żywych organizmów pochodzących (...) z ekosystemów lądowych, morskich i innych wodnych ekosystemów oraz zespołów ekologicznych, których są one częścią. Dotyczy to różnorodności w obrębie gatunku, pomiędzy gatunkami oraz ekosystemami”.

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem przede wszystkim tereny zagospodarowane zabudową przemysłową. Występuje tam mało zróżnicowana struktura gatunkowa roślin.

Realizacja zapisów zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje dalsze przekształcanie terenu i budowę nowych budynków. Powyższe działania spowodują zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.

Realizacja nowych inwestycji będzie mieć wpływ na faunę. Hałas spowodowany pracą sprzętu budowlanego wypłoszy niektóre zwierzęta. Naruszenie pokrywy glebowej spowoduje zmiany siedlisk. Zauważyć należy, że obecnie migracja gatunków jest utrudniona z uwagi na, iż teren opracowania jest w głównej mierze ogrodzony.

Przewiduje się, że uchwalenie projektu planu będzie mieć wpływ na różnorodność biologiczną, faunę oraz florę. Ustalenia projektu planu wprowadzają zmiany w przeznaczeniu terenów, które w części z terenów rolnych ustanowionych przez obowiązujący plan staną się obszarem inwestycyjnym. Będzie to działanie długotrwałe i doprowadzi do trwałego zniszczenia siedlisk.

6.2 Oddziaływanie na ludzi

Nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami, jak również zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Wobec specyfikacji terenów przemysłowych należy wspomnieć o efekcie „NIMBY”. Termin NIMBY jest akronimem angielskich słów „not in my backyard” – co w dosłownym tłumaczeniu oznacza „nie na moim podwórku”. Terminem tym określa się postawę osób, które wyrażają sprzeciw wobec lokalizacji w ich najbliższym otoczeniu obiektów niebezpiecznych lub takich, które przynoszą straty miejscowej ludności. Cechą wyróżniającą syndrom NIMBY spośród różnego rodzaju konfliktów społecznych jest fakt, iż jego

przedmiotem są obiekty (inwestycje), które co prawda budzą negatywne konotacje, ale są równocześnie akceptowalne społecznie, natomiast problem stanowi jedynie ich lokalizacja.³

W przypadku realizacji zabudowy o przeznaczeniu usługowym, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów na wszystkich terenach przeznaczonych na tę funkcję, emisja hałasu i emisja substancji – zanieczyszczeń pyłowych i gazowych do powietrza będzie skumulowana. Również przedsięwzięcia realizowane w ramach przeznaczenia produkcji czy usług nierzadko charakteryzują się wykorzystaniem urządzeń i maszyn generującymi hałas. W projekcie planu tereny o przeznaczeniu usługowym, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów na obszarze opracowania znajdują się w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych. W związku z tym, mogą wystąpić oddziaływania na tereny mieszkaniowe.

Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora będzie należało zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń powietrza oraz hałasu i drgań na tereny sąsiednie.

Obecny poziom zaawansowania technologicznego oraz stosowanie nowoczesnych procesów w zakładach przemysłowych pozwala przypuszczać, że instalacje przewidziane do realizacji nie będą źródłem hałasu o wysokim poziomie i nie pogorszą w sposób znaczący warunków akustycznych terenów sąsiednich, a wprowadzenie zabezpieczeń akustycznych (wyciszenie i wygłuszenie maszyn, mało hałaśliwa technologia produkcji, itd.) pozwoli na wyeliminowanie negatywnego oddziaływania tych instalacji na tereny sąsiednie.

W związku, iż teren jest w głównej mierze zagospodarowany, a planowane zagospodarowanie stanowi uzupełnienie istniejącej zabudowy, zakłada się pozytywny wpływ realizacji ustaleń planu na ludzi, z uwagi na utworzenie nowych terenów inwestycyjnych i powstanie obiektów generujących miejsca pracy.

6.3 Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Grunty objęte analizą są w znacznej części zagospodarowane: zabudowane budynkami. W związku z powyższym gleby ulegną dalszemu przekształceniu antropogenicznego wraz z nową zabudową. Działania mechaniczne spowodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku tego powstaną nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypowych.

Przekształcenia powierzchni ziemi będą występować na terenach przeznaczonych pod nową zabudowę. Prace budowlane spowodują bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby i jej walorów przyrodniczych oraz utwardzanie powierzchni terenu. W wyniku realizacji zabudowań oraz utwardzaniu terenu pod tereny komunikacyjne, zmniejszeniu ulegnie powierzchnia biologicznie czynna. Nastąpi również trwałe przekształcenie struktury gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki i infrastrukturę techniczną. W wyniku realizacji kondygnacji podziemnej nastąpi również oddziaływanie na środowisko gruntowe. Będzie to oddziaływanie negatywne, a związane będzie m.in. ze zmianami w powierzchni ziemi, które powstaną w wyniku prac ziemnych związanych z wykonaniem wykopów oraz budową fundamentów budynków. Wykonanie fundamentów i wykopów na cele realizacji kondygnacji podziemnej będzie wiązać się z umieszczeniem w glebie elementów konstrukcji budowlanych i materiałów budowlanych. Również w przypadku realizacji podziemnych zbiorników nastąpi oddziaływanie na glebę: konieczne będzie przeprowadzenie prac ziemnych mających na celu wykonanie wykopów, w których następnie umieszczone zostaną zbiorniki. W związku z powyższym nastąpi zmiana ułożenia warstw gleby oraz jej składu i właściwości.

³ <http://www.sse.geo.uni.lodz.pl/uploads/space10/dmochowska.pdf>

W projekcie planu ustala się zachowanie systemu melioracyjnego, a w przypadku konieczności jego naruszenia obowiązek zapewnienia rozwiązań zastępczych. Zgodnie z art. 197 ustawy Prawo Wodne urządzeniami melioracji wodnych są:

- 1) rowy wraz z budowlami związanymi z nimi funkcjonalnie,
- 2) drenowania,
- 3) rurociągi,
- 4) stacje pomp służące wyłącznie do celów rolniczych,
- 5) ziemne stawy rybne,
- 6) groble na obszarach nawadnianych,
- 7) systemy nawodnień grawitacyjnych,
- 8) systemy nawodnień ciśnieniowych

Rozwiązaniami zastępczymi może być m.in. zmiana przebiegu, położenia, przykrycie i zrurowanie. Przebudowa czy realizacja nowych urządzeń wodnych z definicji winna przyczyniać się do regulacji stosunków wodnych w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby i ułatwienia jej uprawy.

Podczas realizacji postanowień projektu planu mogą wystąpić zanieczyszczenia gleb. Są one związane z nieodpowiednim gromadzeniem odpadów. Ustalenia projektu przeciwdziałają temu zagrożeniu poprzez nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi tj. ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U. 2020 r. poz. 797 ze zm.).

6.4 Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze objętym analizą nie występują wody powierzchniowe. Ustalenia projektu planu nie powinny spowodować bezpośredniego negatywnego oddziaływania na ciek i zbiorniki wodne poza granicami obszaru projektu planu.

Teren objęty opracowaniem jest w głównej mierze zagospodarowany. Negatywnym następstwem ustaleń projektu planu będzie zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej poprzez zwiększenie powierzchni zabudowanych i utwardzonych, a więc nieprzepuszczalnych. Oznaczają one przyspieszony odpływ wód z obszaru analizy oraz obniżenie ewapotranspiracji. Aby ograniczyć negatywne oddziaływanie, zapisy projektu planu zachowują minimalne warunki gospodarki wodnej obszarów zurbanizowanych, wynikające z przepisów odrębnych, w tym obowiązek zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej.

W projekcie miejscowego planu uwzględniono możliwość realizacji jednej kondygnacji podziemnej. Warunki hydrogeologiczne wskazują na prawdopodobne wystąpienie sytuacji, że zwierciadło wód gruntowych znajdzie się na poziomie posadowienia kondygnacji podziemnej. W związku z tym, na etapie realizacji tych kondygnacji mogą występować tymczasowe zmiany stosunków wodnych. Jednakże po zakończeniu etapu budowy stosunki te powinny wrócić do stanu z przed prac budowlanych. W celu zmniejszenia ingerencji w środowisko gruntowo-wodne, na etapie budowy zaleca się stosowanie technologii, które nie wymagają stosowania odwodnień (np. technologia ścian szczelinowych). W celu uniknięcia negatywnego wpływu na jakość wód podziemnych i gruntów, w trakcie prac budowlanych zaleca się stosowanie maszyn, pojazdów i urządzeń w dobrym stanie technicznym oraz stały nadzór nad prowadzonymi pracami budowlanymi.

W przypadku realizacji podziemnych zbiorników nastąpią podobne oddziaływania jak w przypadku wykonania kondygnacji podziemnej.

Projekt miejscowego planu zakłada, że zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, do celów technologicznych odbywać się będzie z sieci wodociągowej, dla celów przeciwpożarowych z sieci wodociągowej, z własnych zbiorników lub w inny sposób zgodny z przepisami odrębnymi. W zakresie gromadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych, projekt planu przewiduje odprowadzanie do

sieci kanalizacji sanitarnej, tymczasowo do czasu realizacji sieci dopuszcza się odprowadzenie do zbiorników bezodpływowych.

Zgodnie z art. 17 pkt 64 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne ścieki przemysłowe to „ścieki niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu”.

Odprowadzanie ścieków przemysłowych do sieci kanalizacji powinno odbywać się zgodnie z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1437) i rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1757). Ścieki przemysłowe powinny być podczyszczane przed wprowadzeniem do sieci kanalizacji, co wskazano w art. 10 pkt 2 ww. ustawy: „Dostawca ścieków przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych jest obowiązany do (...) instalowania niezbędnych urządzeń podczyszczających ścieki przemysłowe i prawidłowej eksploatacji tych urządzeń” oraz pośrednio w § 4 ww. rozporządzenia: „Instalowanie niezbędnych urządzeń podczyszczających ścieki przemysłowe powinno odbywać się zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami, uwzględniającymi w szczególności ograniczenie oddziaływania ścieków na środowisko”.

Na stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych ma wpływ presja antropogeniczna, czyli czynniki związane z każdą formą pośredniego lub bezpośredniego wpływu człowieka na środowisko m.in. nieprawidłowe pozbywanie się ścieków przez właścicieli nieruchomości posiadających nieszczelne zbiorniki bezodpływowe oraz przydomowe oczyszczalnie ścieków. Niewłaściwa eksploatacja tego rodzaju urządzeń i instalacji prowadzi do emisji zanieczyszczeń gruntu i wód.

W celu poprawy stanu środowiska wodnego działania powinny się koncentrować na dalszej kontroli częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych oraz egzekucji obowiązku przyłączania nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej. Dodatkowo –kontynuowanie budowy kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami w celu zwiększenia dostępności mieszkańców do kanalizacji sanitarnej. Priorytetowe są działania na rzecz dalszego skanalizowania gminy oraz podejmowanie działań mających na celu przyłączenie do istniejącej sieci kanalizacyjnej nieruchomości, których właściciele dotychczas nie wywiązali się z tego obowiązku⁴.

Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych będzie następować w sposób zgodny z przepisami odrębnymi. Jak wskazano w § 28 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1065): „Działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej”. Natomiast w § 28 ust. 2 ww. rozporządzenia napisano, iż: „W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych”. Jak wskazano w § 8 ww. rozporządzenia budynkami niskimi są budynki o wysokości „do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie”. Zapisy projektu planu przewidują wysokość obiektów do 20,0 m.

W przypadku terenów zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych określony został w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. 2019

⁴ Program Ochrony Środowiska dla Gminy Jarocin na lata 2018-2021 z perspektywą do roku 2025

poz. 1311). W § 17 ust. 1 ww. rozporządzenia wskazano, iż: „Wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej:

1) terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha,

2) obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha

– mogą być wprowadzane do wód lub do ziemi, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesin ogólnych oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych”.

Z kolei w § 17 ust. 2 zaznaczono, że: „Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, bez oczyszczania”.

Zastosowanie zapisu „w sposób zgodny z przepisami odrębnymi” sprzyja realizacji rozmaitych sposobów zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, w tym nowoczesnych rozwiązań. Obecnie kierunkiem, w jakim podążają współczesne miasta, jest odzyskiwanie przestrzeni miast dla wody i zieleni. Miasto ma stać się tzw. sponge city – miastem gąbką. Jak wskazuje nazwa, koncepcja ta polega na tym, że miasto ma działać jak gąbka – pochłaniać wodę. Zatrzymana woda powinna zostać oczyszczona i wykorzystana. Wody opadowe mogą być wykorzystywane np. jako woda do spłukiwania toalet, prania, mycia aut czy podlewania ogrodów przydomowych. Sposobami na zagospodarowanie są zbiorniki retencyjne i zielone dachy (oba opisane poniżej). Innymi rozwiązaniami są np. ogrody deszczowe i place wodne.

Ustalony zapis sprawia również, że zapisy projektu planu w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych będą ciągle aktualne, a sam plan miejscowy nie będzie wymagał zmian w tym zakresie.

Zbiorniki na cele retencji wody, dopuszczone ustaleniami projektu planu, przyczyniają się do tzw. małej retencji wodnej, która jest niezwykle ważna, szczególnie na terenach miejskich. Gromadzenie wody w miejscu opadu umożliwiając wspomniane wcześniej zbiorniki wodne. Realizacja tzw. zielonych dachów przyczynia się do zmniejszonego odpływu wód opadowych z terenu zabudowanego. Ponadto ich powstanie umożliwia wliczenie ich powierzchni do powierzchni biologicznie czynnej, określonej w projekcie miejscowego planu. Jak wskazano w opracowaniu zatytułowanym „Materiał pomocniczy dla gmin w sprawie ustalania opłat za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej”, opublikowanym przez PGW Wody Polskie, poprzez powierzchnię biologicznie czynną należy rozumieć teren biologicznie czynny. Zgodnie z § 3 pkt 22 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1065) jest to „teren o nawierzchni urządzonej w sposób zapewniający naturalną vegetację roślin i retencję wód opadowych, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią oraz innych powierzchni zapewniających naturalną vegetację roślin, o powierzchni nie mniejszej niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie”.

Opisane powyżej działania zmniejszają prawdopodobieństwo występowania lokalnych podtopień, które mogą wystąpić na skutek uszczelnienia powierzchni terenu, która wcześniej była użytkowana rolniczo.

Obszar opracowania znajduje się w granicach GZWP nr 144. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze określa, zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1, „wymagania w zakresie ochrony (...) wód podziemnych (...)”. W art. 95 ust. 1 wskazano, iż „(...) udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, (...) w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa”.

Nie przewiduje się, aby przeznaczenie terenu zawarte w projekcie planu miało mieć wpływ na jednolite części wód bądź by wpłynęło na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. Zapisy w projekcie planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej mają na celu ochronę środowiska, dzięki wykorzystaniu sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Ochronie wód powierzchniowych sprzyjać będzie odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi. Obowiązek utrzymania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej także przyczyni się do ochrony wód.

6.5 Oddziaływanie na krajobraz

Odnosząc się do Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r., celem konwencji jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu. Projekt planu formułując parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu minimalizuje negatywne oddziaływanie planowanych inwestycji na krajobraz, tym samym przyczynia się do realizacji zapisów wspomnianej Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Z punktu widzenia przewidywanych trwałych przekształceń istotne są zapisy projektu planu z zakresu zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu, w tym zakaz lokalizacji zabudowy poza obszarem ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, ustalenie maksymalnych wysokości budynków, geometrii dachów, a także określenie możliwych do zastosowania materiałów elewacyjnych i pokryć dachowych.

Obszar opracowania przeznaczono przede wszystkim pod tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej. Prognozuje się, że na obszarze tym nastąpi przekształcenie krajobrazu związane z nową zabudową. Modyfikacja ukształtowania terenu poprzez wprowadzenie zabudowy kubaturowej, zmiana w szacie roślinnej wpłyną wizualnie na przedmiotowy teren. W przestrzeni już funkcjonują obiekty przemysłowe, wobec czego krajobraz na terenie opracowania planu jest już częściowo krajobrazem zurbanizowanym – przemysłowym. Dotychczas niewykorzystany teren, ale przeznaczony pod zainwestowanie w dokumentach planistycznych, przekształcać się będzie w kierunku krajobrazu zurbanizowanego i antropogenicznego.

6.6 Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny

Rezultatem ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będą zmiany w wielkości powierzchni zabudowanych i utwardzonych. Zwiększeniu ulegnie również ilość źródeł ciepła wygenerowana na skutek wprowadzenia nowej zabudowy i ilość spalin wyemitowanych w wyniku zwiększenia ruchu samochodowego.

Teren zabudowany charakteryzuje się podwyższoną temperaturą powietrza, większymi dobowymi wahaniami temperatury powietrza oraz zwiększonym zacienieniem niektórych terenów. Na obszarach zurbanizowanych występuje mniejsza wilgotność względna powietrza, co spowodowane jest zanieczyszczeniami powietrza oraz większa zawartość pary wodnej w atmosferze, na co wpływ ma m.in. wzrost ilości opadów atmosferycznych. Ponadto, tereny zabudowane charakteryzują się mniejszą prędkością wiatru, który nad tymi obszarami przybiera inne formy niż na terenach otwartych.

W zakresie ochrony powietrza i klimatu, projekt planu dopuszcza wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Na terenie opracowania mogą być lokalizowane mikroinstalacje. Będzie to sprzyjać realizacji rozwoju zrównoważonego oraz zmniejszaniu się presji na środowisko na skutek wykorzystywania tradycyjnych źródeł energii. Zastosowanie odnawialnych źródeł energii pozwoli zmniejszyć zużycie surowców nieodnawialnych oraz emisję do powietrza z procesów ich energetycznego spalania. Zgodnie z ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. 2020 r. poz. 261 ze zm.) odnawialne źródło energii to odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów

morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów.

Na terenie objętym projektem planu mogą być realizowane m.in. instalacje wykorzystujące energię słoneczną. Zastosowanie tego rodzaju źródła energii nie będzie mieć znaczącego wpływu na środowisko, gdyż nie będzie generować zanieczyszczeń. Kolektory słoneczne można montować na dachach, ścianach budynków lub bezpośrednio na ziemi. Energia pochodząca z promieniowania słonecznego ma najmniej ujemny wpływ na środowisko. Również instalacje wykorzystujące energię ciepłą pobieraną ze środowiska naturalnego wytworzoną przez pompy ciepła nie mają znaczącego wpływu na środowisko. Nie generują one zanieczyszczeń w postaci popiołu lub dymu.

Zapisy projektu planu w zakresie zaopatrzenia w ciepło są zgodne z zapisami uchwały NR XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2017 r., poz. 8807). Projekt planu ustala zaopatrzenie w ciepło *„zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym: ze spalania paliwa płynnego, gazowego, ciekłego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń, z instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy nie większej niż 100 kW za wyjątkiem źródeł energii wiatru”*. Zapis o zgodności z przepisami odrębnymi zapewnia, że ww. uchwała Sejmiku Województwa Wielkopolskiego brana jest pod uwagę przy realizacji tego zapisu.

6.7 Oddziaływanie na klimat akustyczny

Na omawianym terenie głównym źródłem hałasu jest zabudowa przemysłowa. Funkcjonowanie obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej może mieć wpływ na generowanie uciążliwości akustycznych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz ruchem komunikacyjnym pojazdów obsługujących planowane obiekty. Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora należy zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się hałasu i drgań na tereny sąsiednie.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112), tereny mieszkaniowo-usługowe podlegają ochronie akustycznej.

W celu zapewnienia ochrony przed hałasem, należy stosować rozwiązania techniczne zapewniające właściwe warunki akustyczne w budynkach. Są to m.in.: projektowanie budynków w sposób, który będzie zapewniał izolacyjność akustyczną przegród zewnętrznych i wewnętrznych, oraz montaż okien o podwyższonej izolacyjności akustycznej. Należy zastosować kształt elewacji i materiał, który będzie charakteryzował się dużą dźwiękochłonnością.

Projekt planu dopuszcza usytuowanie lokalu mieszkalnego integralnie związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, przy czym zakazuje się realizacji lokalu mieszkalnego jako samodzielnego budynku. Zgodnie z art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.) jeżeli na terenach zamkniętych oraz na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.

Zgodnie z informacjami zawartymi w rozdziale 6.2 dot. poziomu zaawansowania technologicznego oraz stosowanie nowoczesnych procesów w zakładach przemysłowych pozwala przypuszczać, że instalacje

przewidziane do realizacji nie będą źródłem hałasu o wysokim poziomie i nie pogorszą w sposób znaczący warunków akustycznych terenów sąsiednich, a wprowadzenie zabezpieczeń akustycznych (wyciszenie i wygłuszenie maszyn, mało hałaśliwa technologia produkcji, itd.) pozwoli na wyeliminowanie negatywnego oddziaływania tych instalacji na tereny sąsiednie.

Podsumowując, przewiduje się, że planowane przeznaczenie terenu nie będzie mieć znaczącego wpływu na pogorszenie klimatu akustycznego, ze względu na zastosowanie odpowiednich, opisanych wyżej środków technologii.

6.8 Oddziaływanie na zasoby naturalne

Do zasobów naturalnych należą elementy środowiska wykorzystywane przez człowieka. Zasoby takie jak fauna i flora, wody, gleby, powietrze itd. oraz oddziaływanie ustaleń projektu planu na te zasoby naturalne zostało opisane powyżej.

Na terenie opracowania nie są zlokalizowane zasoby naturalne w postaci złóż mineralnych, a więc oddziaływanie na ten komponent środowiska nie występuje.

6.9 Oddziaływanie na dobra materialne, w tym dziedzictwo kulturowe

Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne, w związku z czym w projekcie planu „wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego ujętego w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 54-25/142 w granicach, którego określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem pozwolenia na budowę”.

Pojęcie „dobra materialne” zdefiniowano na podstawie „Słownika języka polskiego PWN”. Poprzez to pojęcie rozumie się wszystkie środki potrzebne dla rozwoju człowieka (majątek, dobytek), które istnieją fizycznie i odnoszą się do rzeczy lub usług, które zaspokajają potrzeby człowieka. Z kolei w „Encyklopedii PWN” zawarto następującą definicję wyrażenia „dobra materialne”: „materialne środki zaspokajania potrzeb ludzkich”.

Uchwalenie projektu planu będzie skutkowało utworzeniem nowych dóbr materialnych, które zaspokajając będą potrzeby przyszłych użytkowników tego terenu. Na terenie opracowania powstanie m.in. nowa zabudowa czy infrastruktura techniczna.

Podsumowując, realizacja zapisów projektu wpłynie pozytywnie na dobra materialne. Ponadto wyżej wspomniany zapis dotyczący ochrony zabytków przyczyni się do ich zachowania, a wszelkie prace budowlane będą musiały być realizowane w poszanowaniu przepisów dotyczących ochrony zabytków.

6.10 Oddziaływanie na obszar Natura 2000

Realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie mieć negatywnego wpływu na obszar Natura 2000, ponieważ obszary te znajdują się w oddaleniu od granic terenu objętego projektem planu. Planowane inwestycje nie będą oddziaływać na siedliska przyrodnicze, rośliny i zwierzęta objęte ochroną na obszarze Natura 2000, a zatem nie wpłyną na pogorszenie ich stanu.

7. Rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu zapewnienia ochrony środowiska przed ewentualnym negatywnym oddziaływaniem, mogącym powstać w związku z realizacją zapisów zawartych w projekcie planu, zaleca się stosowanie wskazanych poniżej środków zapobiegawczych.

Aby ograniczyć i zapobiegać negatywnemu oddziaływaniu na powierzchnię ziemi, podczas prowadzenia prac budowlanych należy magazynować odpady, substancje czy materiały w sposób zabezpieczający powierzchnię gleby przed kontaktem z nimi. Wskazane jest także zebranie humusu, czyli wierzchniej warstwy gleby, przed przystąpieniem do prac budowlanych, aby następnie, już po zakończeniu budowy, ziemię tę rozdysponować na terenie wolnym od zabudowy, np. w miejscu przeznaczonym pod powierzchnię biologicznie czynną, co będzie sprzyjać lepszemu rozwojowi roślin.

Uznaje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie będzie zagrażać osiągnięciu celów zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Zapisy dotyczące regulacji gospodarki wodno-ściekowej mają na celu ochronę wód. W celu ochrony ilości i jakości wód powierzchniowych i podziemnych w projekcie miejscowego planu ustala się:

- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej,
- ścieki bytowe, komunalne i przemysłowe odprowadzane do sieci kanalizacji sanitarnej, tymczasowo do czasu realizacji sieci dopuszcza się odprowadzenie do zbiorników bezodpływowych,
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

W celu zapobiegania i ograniczania negatywnych oddziaływań na powietrze, w projekcie planu dopuszcza się pozyskanie ciepła oraz energii elektrycznej poprzez wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Proponuje się także promocję i wspieranie ich wykorzystania.

Teren objęty projektem planu znajduje się poza obszarem Natura 2000. Przewidywany sposób zagospodarowania terenu nie będzie miał wpływu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000.

8. Propozycja rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu

Jedynym alternatywnym rozwiązaniem dla zagospodarowania przestrzennego zgodnie z projektem planu jest wariant zerowy, oznaczający zaniechanie opracowywania projektowanego dokumentu.

Na obszarze objętym opracowaniem obowiązują ustalenia uchwały Nr XI/81/2011 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 31 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Dębno i Dębienko, gmina Stęszew, opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2011 r., Nr 298, poz. 4804).

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu obszar analizy będzie podlegał ww. uchwale.

9. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko wykonano na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębno, gmina Stęszew.

W części pierwszej niniejszego opracowania przedstawiono informacje wstępne dotyczące tworzonego dokumentu, którego realizację podjęto uchwałą Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew oraz uchwałą Nr XXIV/180/2020 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 22 lipca 2020 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVII/131/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 6 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębienko, gmina Stęszew. Obszar opracowania jest zlokalizowany w miejscowości Dębno w rejonie ul. Czeresniowej. Obszar projektu składa się z działki o nr ewid. 369/5, 369/7, 369/6, 369/8, 369/9, 369/15, 369/16, 367/6, 367/5, 367/4, obręb Dębienko, o łącznej powierzchni ok. 2,9 ha. Przedstawiono podstawy formalno-prawne prognozy. Obowiązek jej wykonania wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz

ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennych. Zakres i stopień szczegółowości został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu. Celem opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zmiana przeznaczenia ww. terenu na tereny zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz na fragmencie – na teren zabudowy mieszkaniowej. Konieczność przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu wynika z potrzeb właściciela gruntu i ma na celu stworzenie możliwości dalszego rozwoju prowadzonej działalności gospodarczej. Przedstawiono metodykę pracy oraz wykorzystane materiały: specjalistyczną literaturę, materiały kartograficzne, akty prawne, dokumenty i inne. Zawarto informacje o zawartości dokumentu oraz o jego powiązaniach z innymi dokumentami. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi uzupełnienie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Projekt planu miejscowego przewiduje na obszarze opracowania:

- teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **MN/U**,
- teren zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczony na rysunku planu symbolem: **U/P**,
- teren drogi wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **KDW**;

Ponadto projekt określa m.in.: zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej, zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania na poszczególnych terenach, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, szczegółowe zasady i warunki scalenia i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, ustalenia dotyczące zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną oraz terenów komunikacyjnych. Projekt planu powiązany jest z Programem ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2016-2020, Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2017-2020 i podstawowym opracowaniem ekofizjograficznym na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W dalszej części tego rozdziału zawarto propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektu planu. Zamieszczono także informację, że ustalenia projektowanego dokumentu nie będą mieć transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W rozdziale drugim niniejszej prognozy scharakteryzowano obszar opracowania pod kątem położenia, użytkowania i zagospodarowania analizowanego terenu. Obszar objęty opracowaniem znajduje się we wsi Dębno w rejonie ulicy Czereśniowej, w gminie Stęszew powiecie poznańskim, w województwie wielkopolskim. Teren objęty projektem planu jest w znacznej części zagospodarowany zabudową przemysłową wraz z towarzyszącymi budynkami uzupełniającymi. Na działce o nr. ewid. 369/16 znajduje się budynek mieszkalny jednorodzinny. Pozostała część jest niezabudowana. W sąsiedztwie znajduje się zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza oraz tereny użytkowane rolniczo. Omówiono rzeźbę terenu, budowę geologiczną oraz warunki glebowe, hydrograficzne. Analizowany obszar należy do Jednolitych Części Wód Powierzchniowych o nazwie Samica Stęszewska i Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 60. Obszar jest usytuowany w rejonie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna. W rozdziale tym opisano także klimat lokalny, jakość powietrza atmosferycznego, krajobraz przyrodniczy i kulturowy oraz faunę i florę. Na omawianym terenie głównym źródłem hałasu jest zabudowa przemysłowa.

Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne ujęte w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 54-25/142. Poruszono również problematykę potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu.

Rozdział trzeci dotyczy stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem. Nie przewiduje się, by teren projektu planu był objęty przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, zatem odstąpiono od określenia istniejącego stanu środowiska dla obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

W rozdziale czwartym zidentyfikowano problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń przedmiotowego dokumentu, np. zły stan Jednolitych Części Wód Powierzchniowych nr 396. Na analizowanym terenie nie występują obszarowe formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W rozdziale piątym omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, a także sposób, w jaki zostały one uwzględnione w czasie tworzenia dokumentu. Wymienia się cele ochrony środowiska zawarte m.in. w traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska, ochrona zdrowia ludzkiego, ostrożne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych) czy dokumentach krajowych takich jak „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (co najmniej dobry stan wód powierzchniowych i podziemnych) i „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska). Cele zostały uwzględnione m.in. poprzez zapisy dotyczące zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej, odprowadzania ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, tymczasowo do czasu realizacji sieci dopuszcza się odprowadzenie do zbiorników bezodpływowych oraz konieczności zachowania określonej powierzchni biologicznie czynnej.

W rozdziale szóstym przedstawiono przewidywane oddziaływanie i wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska: różnorodność biologiczną, faunę i florę, ludzi, gleby i powierzchnię ziemi, wody, krajobraz, powietrze atmosferyczne i klimat lokalny, klimat akustyczny, zasoby naturalne, dobra materialne oraz na obszary Natura 2000. Przewiduje się, że uchwalenie projektu planu będzie mieć wpływ na różnorodność biologiczną, faunę oraz florę. Nie stwierdza się negatywnego oddziaływania projektowanego przeznaczenia na ludzi. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu gleby będą ulegać przekształceniom antropogenicznym. Prace budowlane na tym terenie spowodują dalsze przekształcenia gleby. Działania mechaniczne spowodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku realizacji kondygnacji podziemnej nastąpi oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne, związane m.in. ze zmianami w powierzchni ziemi. Nie przewiduje się, aby przeznaczenie terenu zawarte w projekcie planu miało mieć wpływ na jednolite części wód bądź by wpłynęło na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. Omawiany obszar dalej będzie się przekształcał w krajobraz zurbanizowany i antropogeniczny. Ustalenia zawarte w projekcie planu przyczynią się do pogorszenia stanu klimatu, w tym mikroklimatu. Zwiększeniu ulegnie ilość źródeł ciepła wygenerowana na skutek wprowadzenia nowej zabudowy i ilości spalin wyemitowanych w wyniku zwiększenia ruchu samochodowego. Realizacja planowanej inwestycji będzie oddziaływać na klimat akustyczny. Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne, dla którego wyznacza się strefę ochronną konserwatorską stanowiska archeologicznego. Uchwalenie projektu planu będzie skutkować utworzeniem nowych dóbr materialnych, które zaspokajając będą potrzeby przyszłych mieszkańców. Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu planu miała mieć negatywny wpływ na obszary Natura 2000, ponieważ obszary te znajdują się w oddaleniu od granic terenu objętego opracowaniem.

Rozdział siódmy prezentuje rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko. W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi, zaleca się, aby w czasie prowadzenia prac budowlanych magazynować odpady,

substancje czy materiały w sposób zabezpieczający powierzchnię gleby przed kontaktem z nimi oraz zebrać humus. Zapisy projektu planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej mają na celu ochronę wód. W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na powietrze, zaproponowano promocję i wspieranie wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Ponadto, teren objęty projektem planu znajduje się poza obszarem Natura 2000, a przewidywany sposób zagospodarowania terenu nie będzie wpływał na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000.

W rozdziale ósmym przedstawiono alternatywę do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Podsumowując ustalenia planu, poprzez szereg zapisów zapewniających ochronę istotnych elementów środowiska, prowadzą do zminimalizowania negatywnych skutków nowej urbanizacji. Niezbędnym warunkiem będzie precyzyjne egzekwowanie ustaleń planu miejscowego i przestrzeganie wymogów środowiska wynikających z przepisów odrębnych.

**Załącznik do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w
granicach miejscowości Dębno, gmina Stęszew**

Oświadczenie autora

Oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2
ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa
w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2020 poz. 283 ze zm.).
Jestem świadom odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....